

MS Teams забезпечує усім учасникам освітнього процесу співпрацю в чаті, взаємодію з використанням дзвінків, зустрічей чи подій. Комунікація з групою під час заняття можлива через чат чи підняття руки. Безпосередньо під час заняття проводяться короткі опитування. Заняття можуть записуватися та залишатися доступними для повторного перегляду. Наповнення навчальним контентом здійснюється у папках загального доступу. Здобувачам освіти надаються відеоуроки, конспекти, презентації, матеріали з посиланнями на додаткові ресурси. Зручний обмін файлами та повідомленнями в MS Teams робить освітній процес насиченим та динамічним.

Платформа MS Teams є інструментом, який довів свою ефективність для налагодження навчальної діяльності, що відповідає інтересам учасників освітнього середовища, стимулює індивідуальну активність студентів, сприяє реалізації особистісно-орієнтованого підходу у викладанні іноземної мови та в цілому підвищує інтерес до дистанційного навчання [4]. Застосування платформи MS Teams підвищує та вдосконалює ефективність освітнього процесу, що значною мірою залежить від рівня підготовки викладачів до реалізації дистанційного навчання, а також від готовності та бажання самих студентів навчатися в сучасних реаліях.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бондар Н.В. Технологія “перевернутого навчання” у форматі дистанційного викладання курсу “Латинська мова та медична термінологія”. *International scientific and practical conference “Philological sciences, intercultural communication and translation studies: theoretical and practical aspects” (26–27 February 2021). Venice, Italy, 2021.* Режим доступу : [PDF view of the file 91.pdf \(baltijapublishing.lv\)](#)
2. Ворона І.І., Прокоп І.А., Кітура Г.Я. Особливості змішаного навчання в умовах війни. *Медична освіта.* 2024. № 1. С. 71–77.
3. Самолук Н., Швець М. Актуальність і проблемність дистанційного навчання. *Нова педагогічна думка.* Рівне, 2013. № 1.1. С. 193–197.
4. Сергіна С.В. Викладання іноземної мови в умовах карантину за допомогою сервісу Microsoft Teams. *Соціально-гуманітарний вісник : збірник наукових праць.* Харків, 2020. Вип. 36. С. 55–57.

Гантімурова Наталія Іванівна

викладач,

Тернопільський національний медичний університет імені І.Я. Горбачевського

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ МОВИ ІНОЗЕМНИМИ ЗДОБУВАЧАМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В МЕДИЧНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ УКРАЇНИ

Оскільки Україна є популярною країною для отримання медичної освіти, сюди приїжджають багато студентів з країн, де українська мова не використовується. Так, у більшості західних країн освітні послуги надаються тільки тим іноземним громадянам, які володіють мовою викладання і мають

відповідні сертифікати про середню освіту та попередню мовну підготовку. В Україні ж іноземним громадянам пропонують підготовчі відділення. За висловлюванням О. Ігнатюк, підготовчий факультет для іноземних громадян – це перша направлена сходинка в опануванні базою знань, навичок та умінь у сфері майбутньої професії. Навчання іноземних громадян на підготовчому відділенні (факультеті) – це складний, розгалужений, творчий процес, що залежить від багатьох чинників: вихідного рівня підготовки, психічного стану студентів у період адаптації, здатності засвоювати інформацію на нерідній мові й багатьох інших. Абітурієнти підготовчого відділення (факультету) під час навчання мають набути певну базову сукупність знань, навичок та умінь з обраного фаху [1, с. 40].

Заклади вищої медичної освіти України надають особливу увагу розвитку україномовної компетентності під час навчання іноземних здобувачів вищої освіти. Важливим аспектом є встановлення інтегративних зв'язків між викладачами мовної підготовки та фахового профілю. Також доцільно впроваджувати міжпредметні зв'язки для всіх без винятку спеціальностей. Це дасть змогу студентам опрацьовувати фахові тексти вже під час мовної підготовки.

Для того, щоб оволодіти іноземною мовою, в даному випадку українською, навчитися говорити, читати й писати нею, потрібно усвідомлено засвоїти систему мови в цілому (фонетику, лексику, граматику), а також закономірності мови (зіставлення системи української мови з системою англійської чи інших мов).

У перші місяці навчання майбутнім лікарям-іноземцям потрібно засвоювати численну кількість нових слів, специфічних зворотів і словосполучень української мови. Студенту-медику доводиться вирішувати різноманітні задачі, що вимагають сформованості умінь і знань у різних сферах навчально-професійної діяльності, зокрема комунікувати із пацієнтами під час практичних занять у лікарні, писати історії хвороби, працювати у лабораторіях, брати участь у науково-практичних конференціях тощо.

Для вирішення цих завдань та з метою забезпечення можливості спілкування в україномовному середовищі іноземному студенту-медику необхідно оволодіти навичками та вміннями в усіх видах мовленнєвої діяльності.

Специфіка методики викладання української мови як іноземної вимагає уваги, по-перше, до особливостей україномовного середовища спілкування, по-друге, до засвоєння фахових предметів із перших днів перебування в медичному ЗВО. Це вмотивовує доцільність особистісно орієнтованого підходу до підготовки майбутнього лікаря-іноземця, пошуку таких педагогічних умов, які б максимально сприяли формуванню особистості, спроможної самостійно регулювати власне навчання в медичному закладі вищої освіти [3, с. 15].

На думку Т. Сергієнко, у навчанні іноземних студентів важливо сформувати навички говоріння, що найбільшою мірою реалізуються в типових ситуаціях “лікар-пацієнт” на різних етапах спілкування:

- фактичне спілкування;
- системне опитування;

- об'єктивне обстеження;
- рекомендацій [2, с. 68]

Оскільки курс вивчення української мови є практичним, то його основною метою є оволодіння мовою, що полягає у формуванні комунікативно – професійного спілкування та комунікативної компетенції іноземних студентів.

Отже, вивчення мови іноземних здобувачів вищої освіти, які навчаються в медичних університетах України є важливою складовою їхньої професійної підготовки. Оволодіння мовою не лише сприяє інтеграції студентів у навчальний процес, але й підвищує їхню здатність до ефективної комунікації із пацієнтами та колегами в професійному середовищі. Важливість цілеспрямованого мовного навчання полягає у розвитку комунікативних навичок, які є критичними для успішної медичної практики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ігнатюк, О.А., Сладких, І.А. Сутність поняття “готовність студентів-іноземців груп довузівської підготовки до навчання у вищих технічних навчальних закладах”. Педагогіка: наукові праці, 161 (173), 2011, С. 38–44
2. Т.Сергієнко. Науково-теоретичні засади формування навичок фахової медичної комунікації в іноземних студентів медичних університетів України. Вища освіта України №4. Київ, 2017. С. 66–72.
3. Яковлева Н.В. Психолого-педагогічні умови подолання комунікативних бар'єрів у процесі вивчення іноземної мови : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. психол. наук : спец. 19.00.07. Київ. 2003. 20 с.

Гарасим Ігор Богданович

здобувач третього рівня вищої освіти,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

РОЛЬ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАГІСТРІВ З ЕКОНОМІКИ

На сучасному етапі розвитку суспільства іноземна мова стає незамінним інструментом, який забезпечує успішну інтеграцію особистості у професійному середовищі. Володіння іноземними мовами дозволяє орієнтуватися в сучасному світі, виконувати професійні ролі та формувати навички міжкультурного спілкування. Особливо потрібно це в умовах глобалізації, коли знання мови стає ключовим чинником успішної професійної діяльності.

Сучасна мовна освіта характеризується міждисциплінарною інтеграцією, варіативністю, багаторівневістю та акцентом на міжкультурний аспект. Європейська мовна політика заохочує багатомовність, що сприяє розширенню професійних можливостей і полегшує інтеграцію в міжнародне середовище. В останні роки в Україні вивчення кількох іноземних мов є пріоритетом, оскільки це відповідає національним інтересам та сприяє професійному розвитку спеціалістів [1].